

Bemærkninger til forslaget

Den 16. marts 1993 fremsatte SF et lovforslag om at give ankeadgang for afgørelser om hjemmehjælp (Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Adgang til at klage over afgørelse om praktisk bistand i hjemmet), se Folketingstidende 1992-93, forhandlingerne sp. 6447 og 8207, tillæg A sp. 7655 og tillæg B sp. 1953). Forslaget mundede ud i en beretning fra Folketingets Socialudvalg, hvor et flertal bl.a. tilkendegav: »at efter flertallets opfattelse er problemerne på hjemmehjælpsområdet først og fremmest et ressourceproblem. Derfor ønsker flertallet, at hjemmehjælpen styrkes« (se tillæg B sp. 1953). Flertallet vedtog ligeledes at nedsætte en arbejdsgruppe med den opgave at fremkomme med en rapport med forslag til minimumsrettigheder og kriterier for ankemuligheder for praktisk bistand i hjemmet.

Det er på denne baggrund, at SF foreslår, at Folketinget nu vedtager at give adgang til anke til hjemmehjælpsmodtagere. Det vil styrke de ældres retsstilling i en periode, hvor der er for mange eksempler på ældre, der ikke får den hjælp og støtte, de fortjener. Det er et udbredt ønske fra ældre- og handicaporganisationerne, at de almindelige klageregler i bistandsloven også kommer til at gælde på hjemmehjælpsområdet.

Ad forslagens punkt 1:

SF ønsker en adgang til at klage over afgørelser på hjemmehjælpsområdet i overensstemmelse med den almindelige klageadgang i bistandsloven. Det betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelse om hjemmehjælp kan indbringes for det sociale ankenævn, eventuelt tiltrådt af 2 brugerrepræsentanter og embedslægeinstitutionen, ved behandling af klager på hjemmehjælpsområdet.

Ad forslagens punkt 2:

Hensigten med forslaget er som nævnt at styrke den ældres retsstilling i forhold til en kommunal afgørelse, hjemmehjælpsmodtageren ikke er enig i. Derfor skal det være muligt at anke både omfanget af hjemmehjælp og kontinuiteten i hjemmehjælpen, hvor der er en række eksempler på, at et af de store problemer er den meget store udskiftning og den række af forskellige hjemmehjælpere, der kommer i den ældres hjem.

Et tredje problem er, at der ofte i den konkrete sag er uoverensstemmelse mellem det bevilgede og det faktisk ydede antal timer og funktioner. Eller sagt på en anden måde: mange ældre føler sig snydt, fordi de ikke får den hjælp, der blev lovet dem.

Ad forslagens punkt 3:

For at et ankesystem i praksis skal kunne fungere, er det nødvendigt at opbygge skriftlighed omkring visitationen. Derfor forslaget om at indføre visitationskemaer og efterfølgende aftaler, så det klart fremgår, hvor meget hjælp der er bevilget, og hvilke funktioner der skal dækkes, og om modtageren er enig i afgørelsen.

Ad forslagens punkt 4:

Det er afgørende, at der sikres en så kort sagsbehandlingstid, at den ældres retsstilling i virkeligheden også forbedres. Efter SF's opfattelse er der tale om så følsomme sager, at en hurtig sagsbehandling er uomgængelig, hvis et ankesystem skal have nogen mening.